पापीयानम्यारोहिति य रवमितद्वेद ॥ १०॥ श्रय वाज्यतोज्क्रां निवाहः । प्रायणीयोजितरात्रश्चतुर्विध्शायाक्रे निवहित चतुर्विध्शमहर्भिध्रवायाभिध्रवः पृथ्याय
पृथ्योजिनित्रितेजिनितित्वरसामभ्यः स्वरसामानो विषुवते विषुवात्स्वरसामभ्यः
स्वरसामानो विश्विति विश्वितित्पृथ्याय पृथ्योजिभध्रवायाभिध्रवो गोज्श्रायुर्भ्या गो
ज्ञ्रायुषी दशरात्राय दशरात्रो महाव्रताय महाव्रतमुदयनीयायातिरात्रायोदयनीयो
जितरात्रः स्वर्गाय लोकाय प्रतिष्ठायाज्ञ्रवाद्याय ॥ ११॥ तानि वाज्रस्तानि । यत्रार्ण्यानि यज्ञच्रत्राणि तानि शत्याः शत्याक्ष्यान्यत्तरेण तानि येजविद्याध्स
उपयत्ति ययार्ण्यान्यां मुज्यांश्चरतोज्ञ्यनाया वा पिपासा वा पाप्मानो र्चााधिस
सचत्रेज्य ये विद्याध्सो यया प्रवाह्यत्त्रवाह्मभयाद्भयमेव् हेव ते देवताय देवतामुपसंयत्ति ते स्वस्ति स्वर्गे लोकाः समञ्चवते ॥ १२॥ तदाङः । कृति संवत्सरस्याहानि प्राश्चि कृत्यवीश्चीति स यानि सकृत्सकृद्वपयत्ति तानि प्राञ्चय यानि पुनः-पुनस्तान्यवीश्चर्याश्चीति कृ वेवनान्युपासीत षडकृयोक्चीवृत्तिमन्वावरति ॥ १३॥ ब्राव्हाणम् ॥ ७ [२ ३]॥

पुरुषो वै संवत्सरः । तस्य प्राण एव प्रायणीयोऽतिरात्रः प्राणेन कि प्रयक्ति वागेवारम्भणीयमुक्वीचा क्यार्भने युखरार्भने ॥१॥ अयमेव दृक्तिणो कुस्तो ऽभिप्रवः षडकः । तस्यद्मेव प्रयममुक्तिस्यद्मेव प्रातःसवन्मिदं माध्यन्दिन्छ स्वनित्रं तृतीयसवनं गायत्र्या आयत्ने तस्मादियमासाछ क्रुसिष्ठा ॥१॥ इद्मेव दितीयमुकः । तस्यद्मेव प्रातःसवन्मिदं माध्यन्दिन्छ सवन्मिदं तृतीयसवनं त्रिक्ति आधार्तने तस्मादियमस्य वर्षीयसी ॥३॥ इद्मेव तृतीयमुकः । तस्यद्मेव प्रातःसवन्मिदं तृतीयसवनं त्रातःसवन्मिदं माध्यन्दिन्छ सवन्मिदं तृतीयसवनं विरात आयतनेऽञं वे विराद्तस्मादियमासामञ्जादितमा